

(המשך מעמוד 10)

כז ביותר ניתן במדור בעיר ובכפר, בו נמסרים דיווחים על כל מיני אירועים נשלימים, כשלידים מובא מסדר-ההשכל. בקריית שמריה, למשל, נעצר תושב כחשוד בדקירת אביו בן 74 בסכין. תגובת קול השבת: "הנה התוצאות מן הרוח התרבותית שהפיתו מנהיגי הרוח, מדריכיו וסופריו על ההמונים."

● בדימונה אירעה שוב תאונת-דרכים. תגובת הקול: "הפרוענות הפוקדות את העיירה הזאת צריכות להוכיח לכולנו את מאמר חז"ל, שאם פורענות מתרגשת רי באה על האדם, שיטשפש במעשיו." ● בסבריה ערכו "חילול שבת מחפיר ונורא" 7500 איש, וביניהם אנשי-שם, צלחו את הכינרת.

● התגובה: "אכן, פני הרוח כפני הכלב!" **מה עם השבון הנפש?** מזור אחר הוא מן ההווי השליילי שהביא בגליון את חודש את המעשה המחריד של "עובד מדר גה שיצא לקיצה בגיל 65. התחיל אחרי פרישתו ללמוד משפטים, בגיל 73. הוא הגיש בקשה למשרה פנויה... ונבחר ל" משרת רשם פרוטוקולים בבית-המשפט."

העיר קול השבת בועם: "במקום שלפחות בערוב ימיו יתפנה ר יקדיש עצמו לעבודת ה', מה שבועם צריך היה לעשות כבר מתחילת ימיו, חושב הוא שיהיה לעולמי עד, ובגיל 73 מקדיש הוא שנים רצופות כדי ללמוד דברים חילוניים ולאחר מכן מתחיל הוא לעבוד מחדש... אדם זה ודומיו... האם אינם חושבים כי

חי איך אבא מדבר בטלפון — ומפסיק באמצע המילה. הסתובבתי — ומול פני היה מכון תמימקלע. באותו רגע נהייתי כמו חיה. הדם עלה לי לעיניים. זינקתי אל השודר. פתאום, כאשר התכופתי כדי לת' פוס אותו ברגלי, קיבלתי מכת אקדח על האוזן שלי משודר שעמד מאחור. נפלתי על הארץ. הדבר הראשון שעשיתי זה היה להסתכל ולראות אם אבא שלי עוד

הבן המזוכה עם בתו הפעוטה

חי. התחלתי לפחד. ידעתי שהשודרים מסור גלים אפילו לרצוח אותנו." "תפתח את הקופה — אחת תמותה" אמר שודר שני. "ומה שתיקה — ישלם בן כה וכה הביטוח." "ראיתי את בני שוכב על הארץ," סיפר האב, "ראשו היה מלא דם. השודר ניגש אליו יותר קרוב ורצה לתת לו מכה נוספת על הראש. צעקתי להם שאני מוכן לפתוח את הקופה. השודר ליהא אותי עם העווי. השודרים נגשו לקופה, לקחו הילומים ב" 70 אלף לירות וכשלושת אלפים ל"י במזר מנים, נגשו לטלפון, ניתקו אותו, ואו הסתלקו עם שללם. "כששמעתי רעש של מכונית נוסעת," סיפר ישעיהו לילינג. ידעתי שהשודרים הסתלקו. רצתי לשכן והזעקתי את המשט' רה. תוך שלוש דקות הופיעו במקום ה" שוטרים, וס מכונית מגן דוד אדום ש" לקחה את בני לעזרה ראשונה." **הדורל להטרירור.** אנשי העזרה ה" ראשונה, חיברו במהדקים את פצעי ראשו של צבי.

אנשי המדור המרכזי שנכנסו לפעולה, גילו חריצות כזאת, שעצרו עוד באותו ערב 10 חשודים, שכלולם עבר פלילי. כבר בחקירה ראשונה שיחררה המשטרה ארבעה חשודים שהוכיחו אליב. ששה נשאר ב" מעצר והובאו לבית-משפט בפני השופט יוסף קירטוני, להארכת נקודת המעצר. ראשון החשודים, יוסף פסח (24), הובא בנפרד. נציג המשטרה טען שהאופנוע ש" נמצא בקרבת מקום, ואותו משייכים לשור, שייך ליוסף.

יוסף פסח, בעל הרשעות קודמות, אחת מהן על שוד מזויין, הסביר לשופט. אני לא יודע מכל הענין הזה שהמשטרה מיחסת לי. באותו זמן הייתי בבית. השוטרים אפילו עצרו אותי בבית. שופט השלום הוציא צו לעצרו ל-15 יום.

חצי שעה אחריו, הובאו חמשת החשודים הנוספים: יוסף צייג (23). כל פעם כשיש מקרי שוד מזויין, כמו בתחנת הדלק בכפר יבנה, במלשטת הילהומים מרחוב שונצינו, ה" משטרה עצרה אותו, פרסמה שתפסה חשוד. לאחרונה, היה עצור כחודשיים עד ששופט השלום יוסף מגורי-כהן, הורה לשחררו. אהרון בכר (28). בכל המקרים גם יחד — הוא שוחרר. אף פעם לא נפתח תיק נגדו. אך כל פעם עצרוהו שוב ושוב כ"חשוד". אהרון, עובד בשנתים האחרונות ברציפות ברכילות, הוא מוכר פירות בתחנה-המרכזית ומרחיח כ-1500 לירות לשבוע.

דניאל מרדכי (22), הצעיר שבחבורה, עובד כרוכל, ומשכורתו מגיעה ל-300 לירות ל" שבוע. היו לו הרשעות קודמות, על פגיעה ברכוש — כשהיה ילד צעיר. (המשך בעמוד 23)

האב הנשדר עם קופתו הפרוצה

ימיו של האדם קצרים ביותר ויש לשאול אותו: ומה עם חשבון הנפש והעשייה למען הנשמה המתכוננת לחזור למקום מוצאה?"

פנעים

שוד ושבר

"הלו משטרה, הלו משטרה... הצילו... שודדים... הבן שלי שוכב על הארץ... כל הראש שלו פתוח ויורד לו דם... הידיעה הטלבונית הקפיצה את יומנאי התחנה על רגליו. הוא לחץ בפעמון האוצ' קה. מסר ידיעה באלחוט לכל ניידות המש' טרה באיזור, שחשו למקום השוד.

מה אתה חושב לך? "מי שיוון יקבל כדור!" איש גבוה, רעול פנים, כיוון חתמקלע, לעבר בעל מינסרת הילהומים. "לא האמנתי למראה צני, חשבתני אוילי זה צחוק," סיפר ישעיהו לילינג (52). "ב" אותו רגע שהשודר נכנס, דיברתי בטלפון עם יקצק, בני בן 11 שהיה איתה שעה בבית. ואז השודר נורא צעק עלי."

"אמיתי לך לסגור את הטלפון," הוא צעק "מה אתה חושב לך פה?" "ממש באותו הרגע נכנסו עוד שני שודדים. הם היו דומים בתלבושתם לשודר הראשון. פניהם היו מכוסים בכובע גרב אפור, שהיו בו רק שני חריצים כמו שקדים שבביל העיניים. ועם כפפות שחורות על הידים, ובמעילי-גשם מפחידים נורא. יחד עם ישעיהו לילינג, היה צבי (29), בנו הגבוה והגברתן, "ישבתי לי ליד ה" שולחן ולא הבחנתי בכלום," סיפר. "שמע"

מי הדליף את הידיעה לחו"ל?

משפם נגד שבועון-רפש בפארים

מי בכל זאת האחראי לבזיון

ארצות-הברית לחצה שיופסקו הפירסומים. הפירסומים נאסרו.

● **פרשת לבון.** "עד היום אין הצנ" וורה בישראל מרשה לעתונים לספר (על הפרשה, אותה הוא מתאר במארו). דבר זה הפך לעניין פוליטי, אשר שנים מספר לאחר מכן גרם לקרע במפא"י."

כך יצא, שכבר ההוראה למנוע פירסום כלשהו על פרשת בול יצא בהפסד כפול ומכופל. לא רק שהפרשה עצמה פורסמה בעולם ובארץ, במירב התהודה, אלא ש" הצנזורה — שהיתה כשלעצמה נושא פחות או יותר סודי עד כה — הפכה נושא לגילויים חמורים. לברי קינג: "היא מנ" פפת במקל גדול." עוד יותר: נושאים אסור רים, שאין להם כל שייכות לפרשת בול, פורסמו בכל פרטיהם.

מחשבה עגומה על ערכה של צנזורה כ" זו: אחרי הפירסום הרועש בעתון זר — הותר הפירסום גם בארץ.

★★★

שבועון הרפש

אדם אם לגבי ניויורק טיימס אפשר היה למצוא נקודת-אחיזה כלשהי, כדי לנחש איך הגיעה אליו הידיעה הראשונה, הרי לגבי השבועון אוז אקוס היתה התעלר-מה מלאה.

זהו שבועון-רפש ימני. אין לו נציג רשמי בישראל, אם כי ידוע כי לאיילה ישראלים היה קשר כלשהו עם עורכיו בפאריס. אחרי הפירסום הראשון, לפני למעלה מחודש, על משבר בקרב ממשלת ישראל, ועל התנגשות בין לוי אשכול לבין "הגנרל מאיר עמית, ראש הביון הישראלי," חזר בגליונו האחרון לדון בפרשת אותו גליון, שנשא על שעריו את רצוף שקרים, בעל מגמה המעוררת תמיהות רבות. כך הוא כתב: "נוצר הרושם, ש" האמריקאים מעוניינים בכל מחיר להרעיל את היחסים בין צרפת וישראל." הפירסום בניו-יורק טיימס, לדעת שבועון זה, אינו אלא הפעלת לחץ פוליטי עדין על ממשלת ישראל, מצד ממשלת ארצות-הברית. "האם אין קשר בין לחץ זה לבין הצעת החווה

פרשת "בול" המשיכה להתגלגל גם השבוע. וכמו אבן המוטלת לתוך מים שקטים, הלכו מעגליה והתרחבו. אחרי התדהמה הראשונה, עלתה השאלה: מי הדליף את הידיעה המקורית לעתונים בחו"ל: תחילה לשבועון-הרפש הצרפתי, או אקוס, ולאחר מכן לניו-יורק טיימס, העיתון המכובד?

אישיות חשובה מאד נשבעה, השבוע, כי אוזני שני עורכיה-עיתונים, כי היוזמה לפיר' סום באה דווקא מצד גורם ממלכתי. "אשכול עצמו נאנח בהקלה כאשר כל העניין הוה התפרסם."

היה זה נסיון נואש להמעיט בחומרת ה" פירסומים. נסיון לשכנע, כי עדיין גדולה השפעת ישראל על העתון הניו-יורקי ה" גדול, ואשר לאזו אקוס, כך נתנה אותה אישיות רשמית להבין, הודלפה הידיעה אליה בכונה, כדי לראות מה תהיה התגובה בחו"ל לפירסומה. משראו כי העולם לא הודעו, הוחלט לגרום לפירסומה גם בניו יורק טיימס.

היה זה נסיון שקוף להעמיד פנים כאילו אין הפרשה חמורה כל-כך, ולמעט בפגיעה שהיא פגעה בשמה של ישראל בעולם. אם כן — מי באמת הדליף?

★★★

האיש שפוצץ

רור ששאלה זו אינה מעניינת רק את האזרחים הסקרניים. היא מעניינת גם את זרועות השלטון. אם "מצא האיש — או האנשים — שמסרו לו כל הפרשה לעתוני" אים הזרים, יהיה מצבם חמור למדי. כי בספרם על הפרשה, הם עברו בדיוק את אותה עבירה שעברו עורכי בול, עלידי הדפסת אותו גליון, שנשא על שעריו את הכותרת "ישראלים בפרשת בן-ברקה?" לעורכי ניו-יורק טיימס היתה סכנה זו ברוחה. לכן מיהרו לפרסם השבוע כתבה שניה על נושא, שהסתיימה בהכרזה, כי ה" סיפור הסנסציוני הראשון, "היה מבוסס על ידיעות שנסאפו ולקסו ממקורות שונים בניו-יורק."

מעל כתבה זו, שלא כמו קודמתה, הופיע שם של עתונאי: כתב ניו-יורק טיימס סת קינג. וכדי להוכיח, שלעתון הגדול יש מקורות אינפורמציה על ישראל מבלי ש" יהיה לו צורך במדלפים ישראלים, חשף קינג שורה ארוכה של נושאים, שעל פיר' סומם הטילה הצנזורה הישראלית איטור חמור, במשך שנים ארוכות. מבלי שתיאמר מילה על כך במפורש, ביקש המאמר ליצור את הרושם, כי סת קינג — הבקיא כל כך בסודותיה של ישראל — הוא גם האיש שפוצץ את סוד פרשת בול.

★★★

שכר ההשתקה

גידה הכתב, שייצג במשך שלוש שנים את עתונו בישראל: "כל העתונים וכת" ביהעת היוצאים לאור בישראל חייבים להי קרא לפני פירסומם, עלידי קציני צבא צעיר רים, שמונו לצנזורים... בעבר היו מיך רים כאשר הקו בין מה שנחשב כבסתחון צבאי של המדינה לבין הבסתחון המדיני של הממשלה, היה רופף מאד."

● **עניינת יהודי רומניה.** ב-1954 הרשתה ממשלת רומניה ליהודיה לצאת ל" ישראל. "ממשלת ישראל היתה מלאת שים" הה, ובמשך שבועות הרשתה לפרסם כל הידיעות ביחס לכואם של עולים אלה." עד שהחלו מגיעות מחאות מדיניות הגוש המזרחי — ואז נאסר לפרסם מילה על עליה זו.

● **נפט מאיראן לאילת.** ב-1957, אחרי השלמת קו-הנפט אילת-חיפה, הגיעו המיכליות הראשונות לאילת. "הממשלה הכ" ריזה על כך בגאחה גדולה... אבל ממשלת סעודיה מיחתה וטענה כי דבר זה מסכן, משום מה, את השלום באזור... ממשלת

העיתון הזה

סקופ!

זה הסוד
שנשא החליפה להסתיר בכל אחד

משבר

כל המידע המלא

האם יפול אשכול?

בגלל גילוי של איסר הראל
על הנושא הכסופי

רמז ראשון

ניתן פלידי ה" **עולם הזה** (1527). על השער כתוב: "סקופ! זה הסוד שמפא"י החליטה להסתיר בכל מחיר — משבר לאל תקדים בממשלה! האם יפול אשכול? בגלל גילויים של איסר הראל על הנושא הכסופי." הפס הלבן, בתחית העמוד, מטיד על מחיקת הצנזורה הצבאית, שלא הרשתה לפרסם את כל הפרטים שהיו ידועים להעולם הזה.